

18) Forslag af Udvalget:

At Paragraphens sidste Afsnit fra Ordet „men“ i fjette Linie udelades.

ad § 8.

19) Forslag af Udvalget:

at Paragraphens tvende sidste Passus gaae ud.

ad § 19.

20) Forslag af Udvalget:

At sidste Punktum „denne Aldersbestemmelse o. s. v.“ udgaaer.

21) Forslag af Udvalget:

At efter § 22 sættes:

B. Foderheste.

22) Forslag af Udvalget:

At foran § 1 sættes: „A: Districtsheste.“

23) Forslag af Udvalget:

At i Lovens Overtskrift tilføies efter „Districtsheste“ de Ord „samt om Foderheste.“

Ordføveren: Under 1ste Afstemningspost har den ærede 2den Landstingsmand for 5te Kreis (Steffensen) tilligemed 4 andre ærede Medlemmer stillet et Forslag til § 2, hvoraf Meningen formodentligt maa være, at de vedkommende Udredere skulle under alle Omstændigheder være tvungne til at tage deres egne Heste; men, forsaavidt Krigsbestyrelsen ikke havde deres egne Heste, skulle de fritages ved at tilbagebetale denne Sum og modtage en fremmed Hest. Imidlertid maa jeg beklage, at dette Forslag er stillet saaledes for Diebliffet, at, dersom det ikke kunde omskrives, troer jeg ikke, at der er nogen Mening deri. Naar man læste det, vil der komme til at staae: „men, hvis nogen Udreder maatte ønske sig fritagen for den herommeldte Udbetaling, imod at give Afkald paa at faae en anden Hest i dens Sted, skal det staae ham frit for.“ Ordet „dens“ kan ikke her gaae tilbage paa „sin

Hest“, da disse Ord jo skulle udgaae, og det seer ud, som om det refererede sig til Ordet „Udbetaling“, hvad dog ikke er Meningen. Jeg veed nu ikke, om muligt Forslaget, hvis Thinget skulde finde sig foranlediget til at gaae ind derpaa, skulde kunne modtage en Omredaction. Angaaende selve Principet, da er dette allerede saa vidtløftigt discuteret forrige Gang, at det ikke vil være nødvendigt nu at opholde Rigsdagen dermed, idetmindste fra min Side.

Steffensen: Naar jeg tilligemed 4 andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille det foreliggende Ændringsforslag, saa have vi gjort det i den samme Mening, som den ærede Ordfører troede, nemlig at, naar den, der havde udredet en Hest, ifølge Paragraphen kunde faae sin Hest tilbage igjen, saa maatte han være tilfreds dermed, uden at have Valget imellem, enten han vilde lade være at modtage Hesten, eller at lade være at tilbagebetale Pengene til Statskassen, saa at han ikke skulde kunne gjøre sig Fordeel ved ikke at ville tage den Hest tilbage, som ikke var Pengene, som han ellers skulde betale, værd. Naar saaledes Paragraphen har indrømmet Udrederen, at han kan faae sin egen Hest tilbage, naar den er i den Stilling, at han kan være tjent dermed, saa meente vi, at det ogsaa burde være en Pligt for Udrederen at modtage sin Hest, og det var derfor, at vi tillode os at stille vort Ændringsforslag. Vi troe, at han der ved nyder sin fuldkomne Ret, og, naar Udrederen faaer Sit tilbage, saa man han ogsaa være tilfreds dermed, og ikke forlange at ville tilvende sig nogen Fordeel paa Statskassens Bekostning. — Naar den ærede Ordfører har bemærket, at Redactionen af Forslaget er urigtig, saa kan det jo vel maaskee være Tilfældet, at den kunde have været mere heldig. Det forekommer mig dog, at det nok kunde staae saaledes, som det staaer, og Forslaget er i sig selv saa retfærdigt, at jeg formoder, at Thinget nok maa kunne give sin Stemme dertil.